

Editorial Board

Editor in Chief

Mark Zilberman, MSc, Shiny World Corporation, Toronto, Canada

Scientific Editorial Board

Viktor Andrushhenko, PhD, Professor, Academician of the Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine, President of the Association of Rectors of pedagogical universities in Europe

John Hodge, MSc, retired, USA

Umarali Kadyrov, PhD, Rector of Surkhandarya Regional Institute of Retraining and Advanced Training of Employees of Public Education, Termez, Uzbekistan

Petr Makuhin, PhD, Associate Professor, Philosophy and Social Communications faculty of Omsk State Technical University, Russia

Miroslav Pardy, PhD, Associate Professor, Department of Physical Electronics, Masaryk University, Brno, Czech Republic

Lyudmila Pet'ko, PhD, Associate Professor, National Pedagogical Dragomanov University, Kiev, Ukraine

IntellectualArchive, Volume 5, Number 2

Publisher : Shiny World Corp.
Address : 9350 Yonge Street
P.O.Box 61533,
Richmond Hill, Ontario
L4C 3N0
Canada

E-mail : support@IntellectualArchive.com
Web Site : www.IntellectualArchive.com
Series : Journal
Frequency : Bimonthly
Month : March/April of 2016
ISSN : 1929-4700
Trademark : **IntellectualArchive™**

© 2016 Shiny World Corp. All Rights Reserved. No reproduction allowed without permission. Copyright and moral rights of all articles belong to the individual authors.

Intellectual Archive

Volume 5

Number 2

March/April 2016

Table of Contents

Physics

J. Hodge	Structure and Spin of the Neutrino, Electron, and Positron	1
M. Pardy	The Bohr Model, The Leibniz Theorem and the Oscillation of Parity	9
G. Khaidarov, A. Khaidarov	The Relationship Between Melting Point, Boiling Point and Critical Point	15

Computer Science

A. Robinson	Considerations of Information Security for Higher Education Institutions	20
--------------------	--	----

Economics

R. Usmanalieva, S. Turaeva	Globalization: Main Reasons, Trends and Challenges	26
---------------------------------------	--	----

Linguistics

R. Zaripova	The Historical Stages Development of English Language in Terms of Linguistic and Extra-Linguistic Factors	31
S. Kadirova, L. Kadirova	The Emergence of General Linguistics	39
N. Tkachenko	Pragmatic Functions of Cultural Linguistic Representations of the Functionally-Semantic Field "Space"	44
O. Drapak	The Conjunction as a Component of Actively Common Lexical Composition of the Ukrainian Language of the Post-Soviet Period and as an Object of Learning of Foreigners	48
O. Drapak	The Preposition as a Component of Actively Common Lexical Composition of the Ukrainian Language of the Post-Soviet Period and as an Object of Learning of Foreigners	64
A. Nasirov	L'Image De La Nationalité Des Phraseologismes Proverbiales Dans La Langue Ouzbèke	77

Psychology

U. Kadyrov	Information-Psychological Security of the Person	82
-------------------	--	----

continued

Table of Contents (continued)

U. Kadyrov	Information Security of Citizens as a Factor of Sustainable Development of Society	87
Education		
L. Sidun	Multicultural Education as a Significant Factor of Effective Intercultural Interaction ..	92
S. Shpenyk	«Children at Risk» Concept and Main Theoretical Approaches to It	97
Pedagogy		
V. Vykhreshch, L. Kovalchuk	Special Didactic Literature of the Late XIX Century and the Early XX-th Century: Problems of the Content	102
O. Makarenko	Structural and Functional Model of Masters' Professional Training Aimed on Educational Measurement Program at Pedagogical University in Conditions of Student-Centered Approach	113
N. Bozorova	From the History and Development of Career Guidance in Uzbekistan	122
N. Dovmantovich	The Structure of Self-Educational Competence for Students of Medical College	128
I. Denysiuk	The Main Point and Content of Future Music Teacher' Artistic Improvisation Skills ..	135
Sport		
Q. Arzibaev	Influence of Ecological Factors when Engaging in Physical Culture and Sports	144
Political Sciences		
S. Pahrutdinov	The Threat to the Stability of Society as a Factor of Development of the State and Society	148
	Manuscript Guidelines. Where to Find Us	154

Toronto, March/April 2016

The Structure of Self-Educational Competence for Students of Medical College

Dovmantovich N.G.

Postgraduate student

Borys Grinchenko Kyiv Pedagogical University (Kyiv, Ukraine)

Abstract

The article deals with the content of the concept «self-educational competence of the individual» based on analysis of scientific literature. Such components of self-educational competence for students of medical colleges as motivational, cognitive-reflective and organizational are characterized. The basic skills of the self-educational competence as designing, organizational, technological, communicative and analytical are defined.

Medical education is a lifelong process that requires the skills of self-education, self assessment, self reflection, continuous learning and professional accountability. These skills must be developed at the undergraduate medical level and continue on through residency and practice. They should be developed as the skills that the modern medical students need to care for patients and be a leader in the practice of medicine.

Keywords: self-education, competence, self-educational competence, student, medical college, structure.

Постановка проблеми. В умовах переходу країни до нових соціально-економічних відносин відбувається модернізація сучасної професійної освіти, підвищуються вимоги, що пред'являються до професійної підготовки спеціалістів, зокрема, формування їх самоосвітньої компетентності. Підвищена увага до проблеми готовності студентів медичних училищ до самоосвіти обумовлена необхідністю обліку великих об'ємів як інформації, так і напрямів професійної діяльності. Випускник медичного училища має бути готовим до оволодіння новими знаннями, уміннями і навичками задовго до того часу в його житті, коли необхідно виявляти свою здатність до самоосвіти. Разом з тим, можна спостерігати відсутність чіткої системи основних категорій, які розкривають сутність самоосвітньої діяльності студентів, що не дає можливості в повній мірі пояснити, скоректувати й спроектувати цілеспрямовану самоосвітню діяльність студентів медичних училищ й відповідні самозміни особистості в процесі становлення своєї людської сутності.

Мета статті – розкрити зміст і структурні компоненти самоосвітньої компетентності студента медичного училища.

Проблему формування самоосвітньої компетентності досліджували Н. Бухлова, М. Кузьміна, Н. Кубракова, П. Осипов, Н. Половнікова, В. Скарнарь та ін.

Самоосвітню компетентність можна визначити як одну з важливих складових життєвої компетентності особистості, що являє собою систему здібностей і здатностей, які забезпечують їй можливість успішно вирішувати життєві завдання, здійснювати свою життєдіяльність і життєтворчість у всіх її проявах. Це безперервний процес навчання, який триває упродовж життя.

Зазначимо, що якість сформованості ключових компетентностей майбутнього фахівця медичної галузі обумовлено рівнем розвитку його самоосвітньої компетентності, яку варто розглядати як чинник соціальної конкурентоспроможності випускника, оскільки вона не тільки дозволяє одержати якісну вищу освіту, опанувати професією, досягти необхідної кваліфікації, але й, за необхідності, змінити чи розширити. Варто виділити три основних чинники соціальної й особистісної значущості даної компетентності. *По-перше*, вона забезпечує академічну мобільність студента, його готовність освоїти програму вищої освіти. *По-друге*, самоосвітня компетентність обумовлює професійну мобільність особистості випускника, здатного не тільки надалі розвивати свої професійні навички, підвищувати кваліфікацію, але й готового за необхідності змінити спеціальність, сферу своєї професійної діяльності. *По-третє*, сприяє підвищенню якості роботи вищої освітньої установи.

Зокрема, за І. Зимньою, під самоосвітньою компетентністю слід розуміти здатність особистості учитися протягом життя як основу безперервного навчання у контексті особистого, професійного та соціального життя [1]. До змісту цієї компетентності входять: потреба в саморозвитку; уміння вибудовувати персональну життєву стратегію; тісна єдність інтелектуального розвитку з формуванням особистості, здатність справлятися із протиріччями свого життєвого досвіду; здатність самостійно контролювати хід свого інтелектуального розвитку, досягати висот професійної майстерності та творчості; оволодіння культурою рідної мови; адекватна оцінка досягнутих у саморозвитку результатів і постановка нових перспективних завдань.

Н. Коваленко самоосвітню компетентність особистості розуміє як складну інтегровану властивість особистості, що забезпечує її готовність і здатність до

самостійного, систематичного, цілеспрямованого пізнання дійсності, засвоєння соціального досвіду людства, самореалізації, саморозвитку та ґрунтується на уміннях самоосвітньої діяльності. Самоосвітня компетентність виявляється у готовності та здатності особистості до самоосвітнього розвитку, самостійного творення себе. Завченою, самоосвітня компетентність особистості передбачає наявність: системи цінностей, усвідомлення важливості освіти в сучасному житті, особистісної відповідальності за власне життя; системи знань про методи пізнання, інформаційний пошук; уміння та прагнення використовувати їх у навчанні, для потреб власної самоосвіти, у повсякденному житті; активної позиції [2], але в окресленому аспекті не можна забувати і про залучення студентів до позанавчальної діяльності, які за віком являються ще старшими підлітками [4].

Теоретичний аналіз науково-педагогічних джерел дає можливість зробити висновок, що незважаючи на зацікавленість науковців проблематикою самоосвітньої компетентності, дослідження рівнів сформованості та розвитку самоосвітньої компетентності тільки розпочато.

З урахуванням положень освітньо-професійної програми підготовки та освітньо-кваліфікаційної характеристики фахівців медичного профілю, специфіки діяльності цих фахівців, а також на основі проведеного аналізу та узагальнення наукових досліджень ми виокремили такі структурні компоненти самоосвітньої компетентності студентів медичних училищ: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-рефлексивний, організаційно-діяльнісний.

Мотиваційно-ціннісний компонент містить цілі, потреби, ціннісні орієнтації, мотиви та характеризує ставлення студента до самоосвітньої діяльності як цінності особистісного й професійного зростання, орієнтацію на самомотивування, самооцінку і самоконтроль своєї пізнавальної діяльності, усвідомлення студентом самоосвіти як особистісно та суспільно значущої діяльності, наявність в особі певних морально-вольових якостей.

Мотивацію можна визначити як систему мотивів, що детермінують певну діяльність, а мотив відповідно належить суб'єкту діяльності та його стійкою особистісною властивістю, що з середини спонукає до певних дій. З огляду на це, особистості

притаманний цілий комплекс мотивів: внутрішні (характеризуються психологічними властивостями); зовнішні (умови діяльності).

Мотиваційно-ціннісний компонент самоосвітньої компетентності студентів медичних училищ є комплексом мотивів, що спонукають молодих людей до пізнання, оволодіння професійними знаннями, уміннями, навичками, особистісного розвитку становлення активної життєвої позиції. До зовнішніх мотивів самоосвітньої компетентності належать соціальні мотиви, які можуть бути широко представлені (бажання зайняти певне місце в суспільстві, підвищити соціальний статус, мотиви особистісної самореалізації і престижу) та вузько представлені (прагнення мати матеріальну винагороду). До внутрішніх належать мотиви пізнавальні, самоствердження, саморозвитку, самореалізації (йдеться про прагнення до самовдосконалення, бажання підвищити свої індивідуальні можливості, реалізувати індивідуальний потенціал особистісного зростання). Розвиток мотивів професійної діяльності здійснюється у напрямі від зовнішніх спонук до появи власних мотиваційних утворень [5].

Відтак, мотиваційно-ціннісний компонент самоосвітньої компетентності визначено нами як професійно-особистісну характеристику, що відбиває систему ціннісних ставлень майбутнього медичного працівника до самоосвітньої діяльності та її результатів і забезпечує умови для реалізації професійних функцій у процесі виконання посадових обов'язків.

Наступним змістовим компонентом самоосвітньої компетентності студента медичного училища визначено *когнітивно-рефлексивний*. Він передбачає наявність у юнаків і дівчат знань про основні тенденції у своїй професійній галузі, уявлень про умови досягнення успіху в обраній сфері діяльності, володіння знаннями з природничо-наукових дисциплін, розуміння сутності самоосвітньої компетентності особистості, механізмів її прояву, готовність до постійної самоосвіти, займатися «дослідницькою діяльністю за фахом» (Петько Л.В. [3]) на протязі всього життя. Когнітивно-рефлексивний компонент виявляється в умінні студентів свідомо контролювати результати самоосвітньої діяльності, рівень власного особистісного й професійного розвитку, морально-вольових якостей (комунікабельність, відповідальність, ініціативність, дисциплінованість, настигливість).

Орієнтація студентів медичних училищ на рефлексію є важливою складовою їхньої самоосвітньої діяльності. Завдяки рефлексії самосвідомість є «живим» інструментом самоорганізації студента, оскільки якість підготовки фахівця нині визначається не обсягом засвоєного ним змісту навчальних дисциплін, а розвитком мислення, уміннями самоосвітньої діяльності. Із розвитком рефлексії у студентської молоді відбувається усвідомлення значущості обраної професії, що можливо лише за умови вироблення власної програми самоосвіти. Когнітивно-рефлексивний компонент включає самоаналіз та самодіагностику самоосвітньої діяльності студентів медичних училищ.

Таким чином, когнітивно-рефлексивний компонент самоосвітньої компетентності передбачає наявність у майбутнього медичного працівника знань та усвідомлення важливості цих знань в обраній професії. Він виконує орієнтаційну функцію.

Організаційно-діяльнісний компонент самоосвітньої компетентності студентів медичних училищ передбачає володіння уміннями планувати, організовувати і регулювати самоосвітню діяльність, застосовувати результати самоосвітньої діяльності в конкретних ситуаціях природничо-наукової підготовки.

Самоосвітня компетентність студента медичного училища включає проєктувальні, організаційні, технологічні, інформаційно-комунікаційні, аналітичні уміння. Проєктувальні уміння полягають у здатності студента визначати тактичні та стратегічні завдання, через досягнення яких реалізується самоосвітня компетентність. Організаційні виявляються в умінні індивіда управляти самоосвітньою діяльністю. Технологічні уміння – добір відповідних видів і прийомів самоосвітньої роботи. Інформаційно-комунікаційні презентують уміння використовувати нові технології інформації та комунікації та уміння студентів орієнтуватися в інформаційних потоках і відбирати, обробляти, зберігати та продуктивно використовувати інформацію. Аналітичні уміння – здатність аналізувати, порівнювати, транслювати, трансформувати, досягаючи поставленої мети та уміння адекватно оцінювати рівень власної самоосвітньої компетентності.

Висновки та перспективи подальших наукових досліджень. Презентовані нами структурні компоненти самоосвітньої компетентності студентів медичних

училищ виступають як єдиний цілісний план особистісної організації, вони знаходяться в нерозривному взаємозв'язку і взаємозалежності один з одним та не можуть функціонувати ізольовано. Розвиток цих складових, їх цілісне формування повинно забезпечуватися в системі професійної підготовки медичних працівників та бути нерозривно пов'язаними із її змістом, методикою презентації знань, педагогічною компетентністю викладачів, індивідуалізацією знань, самоосвітою студентів.

Перспективи подальшого дослідження проблеми розв'язані з поглибленим концептуальним аналізом самоосвітньої компетентності особистості, виявом індивідуальних відмінностей, особливостей її формування у студентів.

References

1. Zymniaia Y.A. *Kliuchevye kompetentsy – novaya paradyhma rezultata obrazovaniia* [The core competencies as a new paradigm of result in education] / Y.A.Zymniaia. – М. : Vysshee obrazovanie sehodnia, 2004. – 43 s.

2. Kovalenko N.V. *Formuvannia samoosvitnoi kompetentnosti uchniv osnovnoi shkoly silskoi mistsevoosti* [Formation of self-education competencies secondary school pupils in rural areas]: avtoref. dys... kand. ped. nauk: 13.00.09 / Kovalenko N.V. – К., 2009. – 20 s.

3. Petko L.V. *Doslidnytska diialnist studentiv koledzhu yak odna z umov neperervnoi osvity* [Research activity of students in the college as one of conditions of Lifelong Education] / L.V.Petko // Aktualni problemy navchannia ta vykhovannia liudei v intehrovanomu seredovyschi: zb. nauk. prats. – К. : Universytet «Ukraina». – 2010. – № 7. – S. 122–134.

URI <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/7831>

4. Pe'tko L.V. *Sotsialno-komunikatyvna aktyvnist pidlitkiv: teoriia i praktyka* [Social-Communicative Activity of Teenagers: Theory and Practice] : [Monohrafiia]. – К. : VMURoL «Ukraina». – 2010. – 268 s.; bibliohr. : S. 249–267.

URI <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/8143>

5. Ternopilska V.I. *Suchasni tendentsii motyvatsii navchalno-profesiinoi diialnosti studentiv* [Modern tendencies of students' motivation to educational and professional activity] / V.I. Ternopilska // Visnyk Natsional'noho universytetu oborony Ukrainy: zb. nauk. Prats. – К. : NUOU, 2012. – Vyp. 5(30). – S. 141–144.

УДК 37.041-057.87

Довмантович Н. Г. Структура самоосвітньої компетентності студента медичного училища.

У статті на основі аналізу наукової літератури, розкривається зміст поняття «самоосвітня компетентність особистості». Характеризуються змістові компоненти самоосвітньої компетентності студентів медичних училищ: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-рефлексивний, організаційно-діяльнісний. Визначаються основні уміння самоосвітньої компетентності особистості: проєктувальні, організаційні, технологічні, інформаційно-комунікаційні, аналітичні.

Ключові слова: самоосвіта, компетентність, самоосвітня компетентність, студент, медичне училище, структура.

Література

1. Зимняя И. А. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования / И. А. Зимняя. – М. : Высшее образование сегодня, 2004. – 43 с.

2. Коваленко Н.В. Формування самоосвітньої компетентності учнів основної школи сільської місцевості: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.09 / Коваленко Н.В. – К., 2009. – 20 с.

3. Петько Л.В. Дослідницька діяльність студентів коледжу як одна з умов неперервної освіти / Л.В.Петько // Актуальні проблеми навчання та виховання людей в інтегрованому середовищі: зб. наук. праць. – К. : Університет «Україна». – 2010. – № 7. – С. 122–134

URI <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/7831>

4. Петько Л.В. Соціально-комунікативна активність підлітків: теорія і практика [Монографія] / Л.В.Петько. – К. : ВМУРоЛ «Україна». – 2010. – 268 с.; бібліогр. : С. 249–267.

URI <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/8143>

5. Тернопільська В.І. Сучасні тенденції мотивації навчально-професійної діяльності студентів /В.І. Тернопільська // Вісник Національного університету оборони України: зб. наук. праць. – К.: НУОУ, 2012. – Вип.5(30). – С. 141-144.